

Tomu wotworijo ten rotnikar̄, a te wojze hlyſche jego glos, a won sawoła te swoje wojze s mēnom, a wežo je wen.

A gaž won te swoje wojze jo wen hužnał, ga žo won předk nich tam, a te wojze du sa nim, dokulaž woni joga glos snaju.

Sa jadnym zuſym pak nebudu woni hysch, ale wot nogo hubeğnuſch, dokulaž woni tych zuſych glos nesnaju.

Také pſchiſkovo jaſcho Jeſus k nim: Woni pak neroſmējaču, zo by to bylo, zož won k nim groňaſcho.

Ga jaſcho Jeſus ſahej k nim: Sawěſcze, ſawérne ja žeju wam: Ta ſom te žurja tych wojz.

Schykne, kenž pſchedemnu pſchiſhli ſu, te ſu ſkožeje a mor daře; ale te wojze nejſu jich ſkuſhali.

Ta ſom te žurja; gaž necht pſches mno nutſch žo, ten bužo ſbožny, a bužo nutſch a wen chojzisč, a paſtwu namakaſch.

Škožej nepičižo nezli janø, aby won kſhadnuł, ſadawik a ſlaſyk; ja ſom pſchiſhet, aby woni to žywieńe a ſchogo doſcz meli.

Ta zu wam, I. p! ſtogo ſ. evangelia poſasach:
Ten priatkařski amt

- I. Ako jađen ſcheje zesczi doſtojny, a
- II. Ako jađen hužytny a trebny amt.

Mozuj, ty Duš, tych duſhów wodžy,
Kenž na tej murji wérne waſhuju;
Nemělze ſnanisč žen a nožy,
A pſcheschiwo winika troſhtne du;
Jo takich duš jo zyſty, dobrý k waſ,
A weka ſchykne ludy k Bogu ſab.

Ođ gab twoj hoger ſe ſapalič
A goruzh pſches ſchykne ſemje ſheč,
Ab ſuždy lud ſchi južo chvalič
A twojich ſkužabnikow wele měk!
Lej Kněs! tych želazcherow małko jo;
Ođ zyń, až węzej do tych žnow jich žo!

Amen.